

Removal of Hydrogen Sulfide from the Sour Water of Tabriz Refinery Using Clinoptilolite Zeolite Adsorbent

H. Esmaeilzadeh¹, E. Fataei², H. Saadati³

1. PhD Student, Dept. of Environmental Sciences and Engineering,
Ardabil Branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran
2. Assoc. Prof., Dept. of Environmental Sciences and Engineering,
Ardabil Branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran
(Corresponding Author) ebfataei@iauardabil.ac.ir
3. Assist. Prof., Dept. of Environmental Sciences and Engineering,
Ardabil Branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran

(Received Apr. 20, 2020 Accepted Aug. 11, 2020)

To cite this article:

Esmaeilzadeh, H., Fataei, E., Saadati, H. 2021. "Removal of hydrogen sulfide from the sour water of Tabriz refinery using clinoptilolite Zeolite adsorbent" Journal of Water and Wastewater, 32(1), 1-15.
Doi: 10.22093/wwj.2020.228670.3011. (In Persian)

Abstract

Hydrogen sulfide (H_2S) is a toxic, odorous, colorless, flammable and acidic gas. The main problems of hydrogen sulfide are the threat to health and safety, and causing corrosion and damage to metal installations. This study was conducted to remove hydrogen sulfide from the sour waters of Tabriz refinery and to recycle large amounts of water as well as to reduce air pollution in the refinery. In this experimental and laboratory study, the effect of pH, adsorbent content, initial concentration of pollutant, contact time and temperature on hydrogen sulfide removal process using clinoptilolite adsorbent was investigated. Thermodynamics, kinetics, and isotherms of adsorption process were studied. The results were used to remove H_2S from the sour water of Tabriz refinery. The results showed that the optimal values of pH, adsorbent value, initial pollutant concentration, contact time and temperature were 3, 1g/100 mL, 50 mg/L, 30 min and 25 °C, respectively. The results of thermodynamic studies showed that the adsorption process was exothermic, irreversible and spontaneous. The experimental data were better fitted to the pseudo-second order kinetics model and Freundlich isotherm model. After passing 100 ml of sour water from the fixed bed at 25 °C and 45 minutes, the removal efficiency was 96.7%. According to the results of this study, the proposed method due to its simplicity and high efficiency and the clinoptilolite due to its cheapness, abundance, ability to resuscitate and increase efficiency by enhancing the amount of clinoptilolite can be considered as an appropriate method and suitable adsorbent to remove hydrogen sulfide from the sour water of refineries and effluents.

Keywords: Pollutant Removal, Sour Water, Water Recovery, Surface Adsorption, Clinoptilolite, Kinetic, Thermodynamic.

مجله آب و فاضلاب، دوره ۳۲، شماره ۱، صفحه: ۱-۱۵

حذف هیدروژن سولفید از آب ترش پالایشگاه تبریز با استفاده از جاذب زئولیت کلینوپتیلولیت

حسن اسماعیلزاده^۱، ابراهیم فتاوی^۲، حسین سعادتی^۳۱- دانشجوی دکترا، گروه علوم و مهندسی محیط‌زیست، واحد اردبیل،
دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران۲- دانشیار، گروه علوم و مهندسی محیط‌زیست، واحد اردبیل،
دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران
(نویسنده مسئول) ebfataei@iauardabil.ac.ir۳- استادیار، گروه علوم و مهندسی محیط‌زیست، واحد اردبیل،
دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

(دریافت ۹۹/۲/۷ پذیرش ۹۹/۵/۲۱)

برای ارجاع به این مقاله به صورت زیر اقدام بفرمایید:

اسماعیلزاده، ح.، فتاوی، ا.، سعادتی، ح.، ۱۴۰۰، "حذف هیدروژن سولفید از آب ترش پالایشگاه تبریز با استفاده از جاذب زئولیت کلینوپتیلولیت"

Doi: 10.22093/wwj.2020.228670.3011 مجله آب و فاضلاب، ۳۲(۱)، ۱-۱۵.

چکیده

هیدروژن سولفید (H_2S) گازی سمی، بد بو، بی‌رنگ، آتش‌گیر و دارای خاصیت اسیدی است. مشکلات عمده هیدروژن سولفید، تهدید سلامتی و ایمنی، ایجاد خوردگی و آسیب به تأسیسات فلزی است. این پژوهش به منظور حذف هیدروژن سولفید از آب‌های ترش پالایشگاه تبریز و بازیافت مقدار بسیار زیادی آب و همچنین کاهش آلودگی هوای پالایشگاه انجام شد. در این پژوهش تجربی و آزمایشگاهی با استفاده از روش جذب سطحی، تأثیر پارامترهای pH، مقدار جاذب، غلظت اولیه آلاینده، زمان تماس و دما بر فرایند حذف هیدروژن سولفید با استفاده از جاذب کلینوپتیلولیت بررسی شد و ترمودینامیک، سینتیک و ایزوترم فرایند جذب بررسی شد. از نتایج به دست آمده برای حذف H_2S از آب ترش پالایشگاه تبریز استفاده شد. نتایج نشان داد مقدار بهینه pH، مقدار جاذب، غلظت اولیه آلاینده، زمان تماس و دما به ترتیب برابر با ۳، ۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، ۵۰ میلی گرم در لیتر، ۳۰ دقیقه و ۲۵ درجه سلسیوس بود. نتایج حاصل از بررسی ترمودینامیکی نشان داد که فرایند جذب گرماده، برگشت‌ناپذیر و خودبه‌خودی بود. نتایج تجربی نشان داد که سینتیک جذب با مدل شبهمرتبه دوم و ایزوترم جذب با مدل فروندولیچ برآش بهتری داشت. کارایی حذف هیدروژن سولفید بعد از عبور ۱۰۰ میلی لیتر آب ترش از بستر ثابت در شرایط دمایی ۲۵ درجه سلسیوس و در مدت ۴۵ دقیقه برابر با ۹۶٪ درصد بود. مطابق نتایج این پژوهش روش به کار برده شده، به دلیل سادگی عمل و کارایی زیاد و جاذب انتخاب شده به دلیل ارزانی، فراوانی، قابلیت احیا و افزایش کارایی با افزایش مقدار جاذب، می‌توانند به عنوان روش و جاذب مناسب برای حذف هیدروژن سولفید از پساب‌ها و آب ترش پالایشگاه‌ها استفاده شوند.

واژه‌های کلیدی: حذف آلاینده، آب ترش، بازیابی آب، جذب سطحی، کلینوپتیلولیت، سینتیک، ترمودینامیک

۱- مقدمه

آب ترش یکی از پساب‌های پالایشگاهی است که برای محیط‌زیست و انسان بسیار خطرناک است. آب ترش پالایشگاه‌ها حجم زیادی دارد و شامل آلاینده‌های مختلف از جمله هیدروژن سولفید^۱ است که از طریق میغانات و احدهای مختلف عملیاتی وارد آب ترش می‌شود. هیدروژن سولفید گازی سمی، بدبو، بی‌رنگ

¹ Hydrogen Sulfide (H_2S)

طبيعي که کلينوپتيلوليت ناميده می شود بررسی شد. جذب هيدروژن سولفید به وسیله کلينوپتيلوليت آنانولیای غربی^۴ در يك بستر ثابت در دماهای مختلف بين ۱۰۰ و ۶۰ درجه سلسیوس، در فشار اتمسفر بررسی شد. ظرفیت جذب کلينوپتيلوليت در ۶۰۰ درجه سلسیوس در حدود ۰/۰۳ گرم جذب‌شونده به گرم کلينوپتيلوليت به دست آمد. آنها يك مدل غیرفعال‌سازی با توجه به غلظت وابسته به زمان فعالیت در نتایج آزمایش را به کار بردن و مقدار ثابت سرعت جذب و انرژی اکتیویسیون را ارزیابی کردند و توافق خوبی بین منحنی‌های دستیابی موقفيت و با مدل پیش‌بینی شده را مشاهده کردند (Yasyerli et al., 2002). تفاوت اين پژوهش با پژوهش حاضر در شرایط انجام فرایند جذب از نظر دما و محل استخراج جاذب است.

گوين تنه و باندوز در سال ۲۰۰۵ اثر کربن‌های فعال با اتصال دهنده^۵‌های بنتونیتی^۶ حاوی فلزات مختلف را در حذف هيدروژن سولفید بررسی کردند. نتایج کار آنها نشان داد که افزودن فلز مس به اتصال دهنده بنتونیتی ظرفیت کربن فعال در حذف هيدروژن سولفید را افزایش می‌دهد (Nguyen-Thanh and Bandosz, 2005).

يو و همکاران تشخيص ايزوله شده و خصوصیات میکروارگانیسم‌ها را در سیستم‌های فیلتر زیستی و فیلتر زیستی چکنده در حذف هم‌زمان آمونیاک و هيدروژن سولفید بررسی کردند. آنها از کلينوپتيلوليت در فیلترهای زیستی خود استفاده کردند (Yu et al., 2007).

در پالایشگاه‌ها، آب زیادي در فرایند تصفیه نفت به کار می‌رود، بنابراین حجم بسیار زیادی آب ترش تولید می‌شود. به عنوان مثال اگر ظرفیت اسمی يك پالایشگاه ۱۰۰۰۰۰ بشکه نفت خام در روز باشد، با فرض اينکه حجم آب ترش تولید شده برابر حجم نفت پالایش شده باشد و با توجه به اينکه حجم هر بشکه نفت برابر ۱۵۹ لیتر است، روزانه حدود ۱۵۹۰۰ مترمکعب آب ترش تولید خواهد شد. بنابراین حذف هيدروژن سولفید و آلانیدهای دیگر از آب ترش، سبب بازیافت مقدار بسیار زیادی آب می‌شود که باعث کاهش آلودگی محیط‌زیست و هوای پالایشگاه می‌شود و سبب

و آتش‌گیر دارای بوی شبیه تخمرغ گندیده است. اين ماده به گاز ترش و يا گاز فاضلاب معروف است. چون خاصیت اسیدی دارد به آن هيدروسولفوریک اسید هم می‌گویند. اين ماده قطبی است و در آب، الكل و حلال‌های قطبی حل می‌شود. جرم مولی هيدروژن سولفید ۰/۰۸ g/mol^۷، دمای ذوب و جوش آن به ترتیب ۳۰-۸۳ و ۶۰/۲۸ درجه سلسیوس و چگالی آن در حالت گازی برابر ۱/۳۶ گرم بر لیتر است (U.S. Department of Helth and Human Dervices, 2006)

از مشکلات عمدۀ ناشی از هيدروژن سولفید، تهدید سلامتی و ایمنی است. مطابق استاندارد بین‌المللی^۸ OSHA^۹ حداکثر غلظت مجاز هيدروژن سولفید در هوا برای ۸ ساعت کاري ۸ ppm است. قرار گرفتن ۸ ساعت در معرض غلظت‌های بيش از ۱۰۰ ppm هيدروژن سولفید به خونریزی و مرگ منجر خواهد شد و غلظت‌های بيش از ۶۰ ppm اثرات مهلکی در کمتر از سه تا پنج دقیقه بر جای می‌گذارد (Hudgins et al., 1966).

تکيه بر بوی نامطبوع هيدروژن سولفید ایده مناسبی برای هشدار و دوری از منطقه خطر نیست، زیرا در غلظت‌های بيش از ۱۰۰ ppm، پس از چند دقیقه حس بویایی شخص در معرض خطر، از کار می‌افتد. گاز هيدروژن سولفید خالص، چگال‌تر از هواست و در سطوح پایین فضاهای بسته تجمع می‌یابد (Abbasghorbani, 2015) از معايip دیگر هيدروژن سولفید اين است که باعث خوردگی فلزات می‌شود و به تأسیسات فلزی آسیب وارد می‌کند. در ادامه به چند مورد از پژوهش‌های انجام شده در این باره اشاره می‌شود.

بابونیچ در سال ۱۹۹۵ اثر اصلاح شیمیایی را بر روی کلينوپتيلوليت^{۱۰} به عنوان يك زئولیت طبیعی در حذف مولکول‌های قطبی بررسی کرد. نتایج کار بابونیچ نشان داد که اين زئولیت^{۱۱} طبیعی قدرت جذب مناسب برای هيدروژن سولفید دارد (Bobonich, 1995).

سنا یاشیرلی و همکاران پژوهش‌هایی در مورد حذف هيدروژن سولفید به وسیله کلينوپتيلوليت به عنوان جاذب بستر ثابت انجام دادند. در اين پژوهش جذب هيدروژن سولفید روی يك زئولیت

⁴ Western Anatolian

⁵ Binder

⁶ Bentonite

¹ Occupational Safety and Helth Administration (OSHA)

² Clinoptilolite

³ Zeolite

شسته شد تا ناخالصی‌های سطح آن از بین برود و در دمای ۱۰۵ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت در فر آزمایشگاه خشک شد.

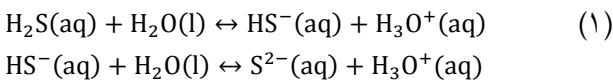
۲-۲- مواد، محلول‌ها و آب ترش

هیدروکلریک اسید (HCl)، سدیم هیدروکسید (NaOH)، روی استات (Zn(CH₃COO)₂)، سدیم سولفید (Na₂S) و کاغذ صافی واتمن از یک شرکت فروش مواد شیمیایی معتبر خریداری شد.

با استفاده از Na₂S یک لیتر محلول ۵۰ ppm سولفید (H₂S, HS⁻, S²⁻) در آزمایشگاه تهیه شد. محلول آب ترش از پالایشگاه تبریز نمونه‌برداری شد با توجه به اینکه غلظت هیدروژن سولفید در آب ترش پالایشگاهی در زمان‌های مختلف متفاوت است، بنابراین در سه زمان مختلف سه نمونه از آب ترش برداشته شد و غلظت سولفید در آنها تعیین و از نمونه‌ای که غلظت سولفید بیشتری داشت، در آزمایش‌ها استفاده شد. آب ترش مخلوطی از آلاینده‌های مختلف است ولی هدف این پژوهش حذف هیدروژن سولفید از آن بود. غلظت سولفید در نمونه غلیظ ppm ۴۳ و سولفید از آن بود. ظرف نمونه‌برداری کاملاً پر شد و بهازای هر لیتر آب pH=۱۱ بود. ظرف نمونه‌برداری روی استات ۱۰ درصد Zn(CH₃COO)₂ و ترش ۴ میلی لیتر روی استات ۱۰ درصد pH ۱mol/L HCl و نگهداری شد. برای تنظیم pH از محلول‌های NaOH و NaOH استفاده شد.

۲- روش کار

در این پژوهش از روش جذب سطحی و جاذب زئولیت کلینوپتیلولیت در حذف هیدروژن سولفید از محلول‌های آبی و محلول آب ترش پالایشگاه تبریز استفاده شد. هیدروژن سولفید مطابق معادلات زیر می‌تواند به عنوان یک اسید ضعیف دو ظرفیتی عمل کند. به این دلیل هیدروژن سولفید در محلول‌ها به صورت یون سولفید (S²⁻)، یون هیدروژن سولفید (HS⁻) و مولکول هیدروژن سولفید وجود دارد که با هم در حالت تعادل هستند

در فرایندهای نفت و گاز اصطلاح "sulfide" به هر سه گونه

ایجاد محیط با آلودگی کمتر برای فعالیت کارکنان و ساکنان محلی خواهد شد.

در پالایشگاه‌ها روش‌های معمول برای حذف آلاینده‌ها اغلب مؤثر نیست. هدف این پژوهش حذف هیدروژن سولفید از آب‌های ترش پالایشگاهی و کاهش خطرهای مربوط به آن بود. فناوری حذف آلاینده‌ها به روش جذب سطحی یکی از روش‌های حذف آلاینده‌های آلی و معدنی موجود در فاضلاب‌ها است که در این پژوهش در نظر گرفته شده است. از مزایای این روش قابلیت احیای جاذب، آسانی عمل و مقرر بصره بودن و دسترسی آسان به جاذب و کارایی حذف بالا است (Pirsahab et al., 2014).

در این پژوهش برای اولین بار از زئولیت کلینوپتیلولیت که به وفور در ایران به خصوص مناطق سمنان و میانه یافت می‌شود به عنوان جاذب برای حذف هیدروژن سولفید از آب ترش پالایشگاه تبریز استفاده شد که نوآوری این پژوهش است. با اینکه می‌توان با انجام اصلاحات ساختاری کلینوپتیلولیت به وسیله اسید یا بهبود خواص آن با استفاده از سورفاکтанت‌های کاتیونی کارایی آن را بهبود بخشد ولی انجام چنین عملیاتی در پالایشگاه با توجه به مقدار مصرف زیاد توصیه نمی‌شود. در این پژوهش اثر pH، دوز جاذب، دما، غلظت اولیه آلاینده و زمان تماس بر کارایی حذف هیدروژن سولفید از محلول استوک با غلظت ۵۰ ppm بررسی و ترمودینامیک، سیتیک و ایزوترم جذب بررسی شد. سپس از نتایج حاصل، برای حذف هیدروژن سولفید از آب‌های ترش پالایشگاه تبریز استفاده شد.

۲- مواد و روش‌ها

در این پژوهش تجربی و آزمایشگاهی از روش جذب سطحی و یک زئولیت طبیعی ایرانی به نام کلینوپتیلولیت که در ایران بسیار فراوان است به عنوان جاذب برای حذف هیدروژن سولفید از محلول‌های آبی و آب ترش پالایشگاه تبریز استفاده شد.

۲-۱- جاذب

کلینوپتیلولیت از شرکت صادرات زئولیت ایران واقع در سمنان در اندازه ۱ تا ۳ میلی متر خریداری شد. این ماده چندین بار با آب مقطر

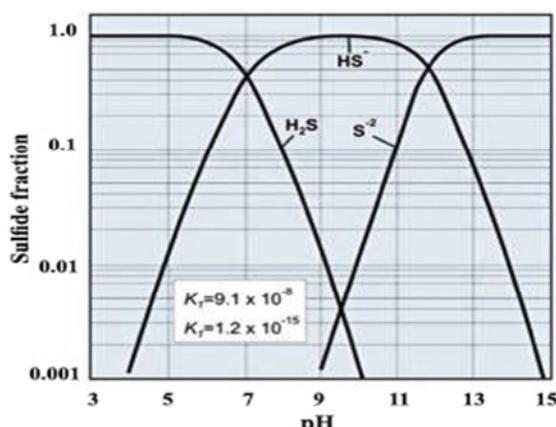

Fig. 1. Total sulfide fraction at different pH (M-I, 2001)
شکل ۱- کسر سولفید کل در pH های مختلف (M-I, 2001)

پسماند و احیای جاذب، مقدار بهینه متغیر موردنظر تعیین شد.

۲-۴-۱-آزمایش‌های تعیین pH بهینه

پنج ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتر انتخاب و در هر کدام ۱۰۰ میلی لیتر محلول ۵۰ میلی گرم در لیتر سولفید ریخته شد. pH محلول‌های موجود در ارلن‌ها در ۳، ۵، ۷، ۹، ۱۱ تنظیم شد و در مدت ۶۰ دقیقه ضمن همزدن، عمل جذب انجام شد. سپس جاذب از محلول جدا و غلظت سولفید در محلول‌ها قرائت شد و با توجه به نتایج بهینه تعیین شد.

۲-۴-۲-آزمایش‌های تعیین دُر جاذب بهینه

چهار ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتر انتخاب و در هر کدام ۱۰۰ میلی لیتر محلول ۵۰ میلی گرم بر لیتر سولفید ریخته شد و در pH برابر ۱۱ بهینه و مدت ۶۰ دقیقه در حضور ۱، ۳، ۵ و ۱۰ گرم جاذب، ضمن همزدن عمل جذب انجام شد. سپس جاذب از محلول جدا شد. غلظت سولفید در محلول‌ها قرائت شد و با توجه به نتایج مقدار جاذب بهینه تعیین شد.

۲-۴-۳-آزمایش‌های تعیین غلظت اولیه بهینه آلاینده
۱۰۰ میلی لیتر سولفید به غلظت‌های ۱۰، ۱۰، ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ بر حسب میلی گرم در لیتر در پنج ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتر ریخته در شرایط بهینه یک گرم جاذب و pH برابر ۱۱ در مدت ۶۰ دقیقه عمل جذب انجام شد. سپس جاذب از محلول جدا و غلظت آلاینده

(H_2S, HS^-, S^{2-}) اطلاق می‌شود. مطابق شکل ۱ در pH های اسیدی فرم H_2S غالب است و در pH های بین ۷ تا ۱۲ فرم HS^- و در pH های بیش از ۱۲ فرم S^{2-} غالب هستند (M-I, 2001).

آزمایش‌ها در دمای ۲۵ درجه سلسیوس انجام شد. ابتدا شرایط بهینه شامل pH، دوز جاذب و غلظت اولیه آلاینده، زمان تماس و دما تعیین، سپس ترمودینامیک، سینتیک و ایزووترم فرایند جذب، برای حذف سولفید از محلول تهیه شده به غلظت ۵۰ میلی گرم در لیتر بررسی شد سپس از نتایج حاصل برای حذف هیدروژن سولفید از محلول آب ترش پالایشگاه تبریز استفاده شد. برای سنجش غلظت هیدروژن سولفید از روش متیلن بلو^۱ و دستگاه اسپکتروفوتومتر DR5000 استفاده شد. آزمایش‌ها در ارلن‌های ۲۵۰ میلی لیتر انجام و حجم نمونه‌ها ۱۰۰ میلی لیتر انتخاب شد. برای جداسازی جاذب از مخلوط از کاغذ صافی واتمن ۰/۴۲ میکرون استفاده شد. برای محاسبه درصد حذف یا کارایی حذف آلاینده (%R) و ظرفیت جذب جاذب (q) بر حسب میلی گرم بر گرم از معادلات ۲ و ۳ استفاده شد (Mousavi and Lotfi, 2011)

$$\%R = \frac{100(C_0 - C_e)}{C_0} \quad (2)$$

$$q = \frac{(C_0 - C_e)V}{W} \quad (3)$$

که در آن C_0 و C_e به ترتیب غلظت اولیه و غلظت تعادلی هیدروژن سولفید بر حسب میلی گرم در لیتر، W جرم جاذب بر حسب گرم و V حجم محلول بر حسب لیتر است.

۲-۴-۴-مراحل روش کار

در طراحی آزمایش‌ها از روش کلاسیک و معمول، برای این پژوهش استفاده شد. به این صورت که تمام متغیرهای مستقل ثابت نگه داشته شد و متغیر موردنظر در محدوده معین تغییر داده شد و اثر آن روی پاسخ فرایند (کارایی حذف %R و ظرفیت جاذب q) تحلیل و بررسی شد با توجه به مسائل محیط‌زیستی، اقتصادی، دفع

¹ Methylen Blue

که در آنها ثابت تعادل و C_e به ترتیب غلظت سولفید جذب شده و K_{ad} غلظت سولفید تعادلی بر حسب میلی گرم در لیتر هستند. ($J/mol \cdot K$) $R = 8/314$ ثابت عمومی گازها و T دمای مطلق بر حسب درجه (Tang and Zhang, 2016, Mohammadnia and Naghizadeh, 2016)

۷-۴-۲- بررسی سینتیک فرایند جذب
در مطالعات سینتیکی برای بررسی عوامل مؤثر بر سرعت فرایند جذب از معادلات ۷ و ۸ که به ترتیب معادلات سینتیکی شبهمربته اول و شبهمربته دوم هستند استفاده شد (Lu et al., 2009, Mousavi and Lotfi, 2011)

$$\ln(q_e - q_t) = \ln q_e - k_1 t \quad (7)$$

$$\frac{t}{q_t} = \frac{1}{k_2 g_e^2} + \frac{t}{q_e} \quad (8)$$

که در آنها k_1 بر حسب min^{-1} و k_2 بر حسب $(g/mg \cdot min)$ به ترتیب ثابت سرعت معادله شبهمربته اول و شبهمربته دوم و q_e و q_t به ترتیب ظرفیت جذب جاذب در زمان تعادل و زمان t بر حسب میلی گرم بر گرم هستند. برای تعیین ثابت سرعت k_1 نمودار خطی $\ln(q_e - q_t)$ در مقابل t برای تعیین ثابت سرعت k_2 نمودار خطی $\frac{t}{q_t}$ در مقابل t رسم شد (Tang, 2015).

۸-۴-۲- بررسی ایزوترم فرایند جذب
در پژوهش‌های ایزوترم جذب، از مدل‌های ایزوترم لانگمیر و فروندلیچ استفاده شد. ایزوترم لانگمیر فرض می‌کند که جذب به عنوان یک لایه روی سطوح همگن اتفاق می‌افتد، در حالی که مدل فروندلیچ روی سطوح ناهمگن با انرژی‌های مختلف جذب و در مکان‌های غیریکسان قابل اجرا است. برای بررسی ایزوترم جذب از معادلات ۹ و ۱۰ که به ترتیب معادلات لانگمیر و فروندلیچ هستند استفاده شد (Sivakumar et al., 2018)

قرائت شد اثر غلظت اولیه آلاینده بر فرایند جذب بررسی و غلظت اولیه بهینه آلاینده تعیین شد.

۴-۴-۲- آزمایش‌های تعیین زمان برخورد بهینه
شش ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتر که هر کدام حاوی ۱۰۰ میلی لیتر محلول در شرایط بهینه یک گرم جاذب، pH برابر ۱۱ و غلظت ۵۰ ppm سولفید در زمان‌های ۳۰، ۴۰، ۶۰، ۹۰، ۱۲۰، ۱۵۰ دقیقه، ضمن هم‌زدن عمل جذب انجام شد، سپس غلظت محلول در زمان‌های مذکور قرائت شد و زمان بهینه تعیین شد.

۴-۵- آزمایش‌های تعیین دمای بهینه
در یک ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتر حاوی ۱۰۰ میلی لیتر محلول سولفید در شرایط بهینه یک گرم جاذب، pH برابر ۱۱، غلظت اولیه آلاینده ۵۰ ppm و زمان ۳۰ min ضمن هم‌زدن مخلوط عمل جذب در دماهای ۲۵، ۳۵ و ۴۵ درجه سلسیوس انجام شد و بعد از صاف کردن مخلوط غلظت تعادلی برای هر دما قرائت شد و دمای بهینه تعیین شد.

۶-۴-۲- بررسی ترمودینامیک فرایند جذب
برای بررسی ترمودینامیکی و درک تغییرات انجام شده در فرایند جذب، مقدار تغییر آنتالپی (ΔH) بر حسب (kJ/mol) ، تغییر آنتروپی (ΔS) بر حسب $(kJ/mol \cdot K)$ و تغییر انرژی آزاد گیبس (ΔG) بر حسب (kJ/mol) از معادله‌های ۴ و ۵ و ۶ محاسبه شد

$$\ln K_C = \frac{\Delta S}{R} - \frac{\Delta H}{RT} \quad (4)$$

نمودار خطی $\ln K_C$ در مقابل $\frac{1}{T}$ رسم شد. شیب نمودار برابر $\frac{\Delta H}{R}$ و عرض از مبدأ نمودار برابر $\frac{\Delta S}{R}$ است. مقدار ΔG از معادله ۵ و ۶ بدست آمد

$$\Delta G = -RT\ln K_C \quad (5)$$

$$K_C = \frac{C_{ad}}{C_e} \quad (6)$$

۳۰ دقیقه و ۲۵ درجه سلسیوس، به دست آمد. نتایج حاصل از انجام آزمایش‌ها و بررسی‌های ترمودینامیکی و سینتیکی و ایزوترم جذب به شرح زیر است:

$$\frac{C_e}{q_e} = \frac{1}{q_m K_L} + \frac{C_e}{q_m} \quad (9)$$

$$\ln q_e = \ln K_f + \frac{1}{n} \ln C_e \quad (10)$$

۱-۳-اثر pH بر فرایند جذب و تعیین pH بهینه

نتایج نشان داد با افزایش pH، کارایی حذف سولفید (R)% و ظرفیت جذب جاذب (q) کاهش می‌یابد و این کاهش از ۷ pH تا ۱۱ شدید است. علت این است که در فرایند جذب، دو یون هیدروکسید (OH⁻) و هیدرونیوم (H⁺) تعیین‌کننده بار سطحی هستند (Sprynskyy et al., 2006).

مکان‌های فعال جذب در سطح زئولیت به دلیل وجود آنیون‌های سیلیکات و آلومینات دارای بار منفی است، در pH‌های اسیدی کمتر از ۷ غلظت H⁺ در محلول زیاد است که جذب مکان‌های فعال جاذب شده و سطح جاذب را مثبت تر می‌کند که سبب جذب بهتر یون‌های S²⁻ و HS⁻ می‌شود. بنابراین مطابق اصل لوشاتلیه^۱ باعث کاهش غلظت هیدروژن سولفید تعادلی در محلول شده و در نتیجه افزایش می‌یابد. بر عکس در pH‌های قلیایی بیشتر از ۷ غلظت یون H⁺ در محیط کم است و در نتیجه مکان‌های فعال جذب در سطح زئولیت منفی تر بوده و به دلیل دفع یون‌های S²⁻ و HS⁻، این یون‌ها کمتر جذب سطوح فعال جاذب شده است، بنابراین R% و q در pH برابر ۳، کاهش می‌یابند. بنابراین به دلیل زیاد بودن R% و q در pH برابر ۳، این pH به عنوان pH بهینه انتخاب شد. نتایج حاصل از آزمایش‌های اثر pH بر R% و q در شکل‌های ۲ و ۳ نشان داده شده است.

۲-۳-تأثیر دوز جاذب بر فرایند جذب و تعیین دوز بهینه

نتایج حاصل از بررسی دوز جاذب نشان داد که با افزایش دوز جاذب، R% افزایش و q کاهش یافت. علت افزایش R% با افزایش دوز جاذب این است که با افزایش مقدار جاذب سطوح فعال جذب افزایش یافته و دسترسی ذرات آلاینده به مکان‌های جذب بیشتر می‌شود. افزایش بیش از حد مقدار جاذب سبب تراکم زیاد ذرات جاذب شده و در نتیجه افزایش چندانی در دسترسی سطوح فعال جذب به ذرات آلاینده نمی‌شود. بنابراین در دوزهای زیاد تغییر چندانی در R% ایجاد نمی‌شود (Wajima et al., 2009).

^۱ Le Chatelier's Principle

که در آنها K_f و K_L(L/mg) به ترتیب ثابت لانگمیر و ثابت فرونندلیچ و q_e(mg/g) و q_m(mg/g) و C_e(mg/L) به ترتیب ظرفیت جذب تعادلی و ظرفیت جذب ماکسیمم و غلظت تعادلی و n نشان‌دهنده ناهمگنی سطح است (Homayonfard et al., 2020).

۴-۹-بررسی حذف H₂S از آب ترش از پالایشگاه تبریز

با توجه به نتایج به دست آمده از مراحل قبل، با انجام سه آزمایش حذف هیدروژن سولفید از محلول آب ترش پالایشگاه تبریز بررسی شد. در آزمایش اول اثر غلظت آب ترش بر کارایی حذف سولفید (R)% بررسی شد.

برای این کار تعداد پنج عدد ارلن مایر ۲۵۰ میلی‌لیتر انتخاب شد و در هر کدام ۱۰۰ میلی‌لیتر آب ترش با غلظت‌های هیدروژن سولفید برابر ۳/۶، ۴/۳، ۵/۲۱، ۷/۵۰، ۸/۶ و ۴۳ میلی‌گرم در لیتر ریخته و به هر کدام ۱۰ گرم جاذب اضافه شد بعد از ۳۰ دقیقه بهم زدن مخلوط صاف شد و غلظت آلاینده قرائت شد. در آزمایش دوم اثر زمان تماس بر کارایی حذف هیدروژن سولفید از آب ترش بررسی شد. برای این کار ۱۰۰ میلی‌لیتر آب ترش را در یک ارلن ریخته، ۱۰ گرم جاذب اضافه و عمل جذب انجام شد در زمان‌های ۱۰، ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۹۰، ۱۸۰ و ۲۴۰ دقیقه، غلظت آلاینده قرائت شد. در آزمایش سوم ۱۰۰ میلی‌لیتر آب ترش انتخاب و در زمان‌های ۴۵ و ۶۰ دقیقه از بستر ثابت حاوی ۵۰ گرم کلینوپیتیولیت عبور داده شد. در محلول خروجی از بستر غلظت آلاینده و کارایی حذف سولفید تعیین شد.

۳-نتایج و بحث

برای حذف هیدروژن سولفید از آب ترش پالایشگاه تبریز از محلول ۵۰ میلی‌گرم در لیتر هیدروژن سولفید استفاده شد و مقدار بهینه pH، مقدار جاذب، غلظت اولیه آلاینده، زمان تماس و دما به ترتیب برابر با ۳، ۱ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر، ۵۰ میلی‌گرم در لیتر،

مسائلی از قبیل مشکلات دفع، احیا جاذب، حمل نقل، اقتصادی و محیط‌زیستی دوز بهینه جاذب ۱ گرم در ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر محلول انتخاب شد. نتایج حاصل از آزمایش‌های اثر دوز جاذب بر q در شکل‌های ۴ و ۵ نشان داده شده است.

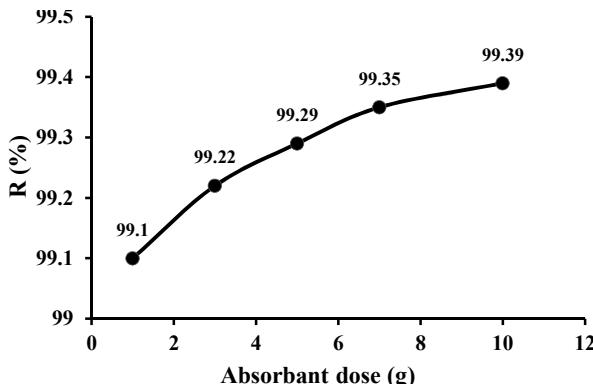

Fig. 4. The effect of adsorbent dose on sulfide removal efficiency (pH=3, initial concentration of sulfide = 50 mg/L, temperature = 25 °C, contact time=60 min)
شکل ۴- اثر دوز جاذب بر کارایی حذف سولفید (pH=۳، غلظت اولیه سولفید ۵۰ mg/L، دما ۲۵ درجه سلسیوس، زمان برخورد = ۶۰ دقیقه)

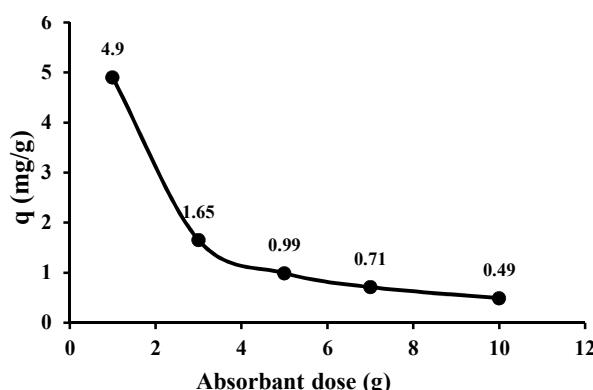

Fig. 5. The effect of adsorbent dose on adsorbent capacity (pH=3, initial concentration of sulfide=50 mg/L, temperature=25 °C, contact time=60 min)
شکل ۵- اثر دوز جاذب بر ظرفیت جذب جاذب (pH=۳، غلظت سولفید ۵۰ mg/L، دما ۲۵ درجه سلسیوس، زمان برخورد = ۶۰ دقیقه)

۳-۳- تأثیر غلظت اولیه آلاینده بر فرایند جذب و تعیین غلظت بهینه آلاینده

نتایج نشان داد با افزایش غلظت آلاینده کارایی $R\%$ و q افزایش یافت. علت این است که با افزایش غلظت آلاینده تعداد ذرات

علت کاهش q این است که با افزایش مقدار جاذب، سطوح فعال جذب افزایش می‌یابد در نتیجه نسبت تعداد ذرات آلاینده جذب‌شونده به واحد سطح جاذب کمتر شده و در نتیجه مقدار کمتری آلاینده جذب واحد جرم جاذب می‌شود و q کاهش می‌یابد

.(Nasuha et al., 2010)

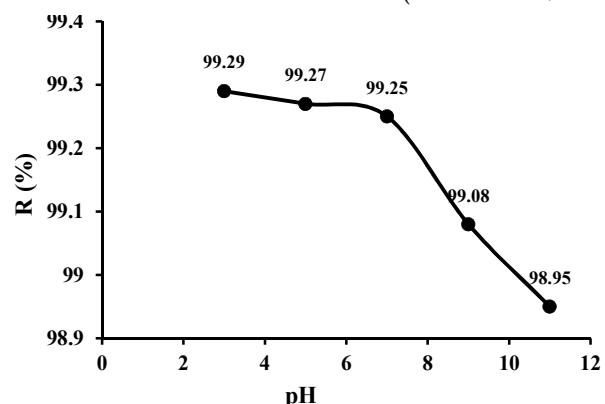

Fig. 2. The effect of pH on sulfide removal efficiency (amount of adsorbent=5g/100mL, initial concentration of sulfide=50 mg/L, temperature=25° C, contact time=60 min)

شکل ۲- اثر pH بر کارایی حذف سولفید (مقدار جاذب=۵ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول، غلظت اولیه سولفید ۵۰ mg/L، دما ۲۵ درجه سلسیوس، زمان برخورد = ۶۰ دقیقه)

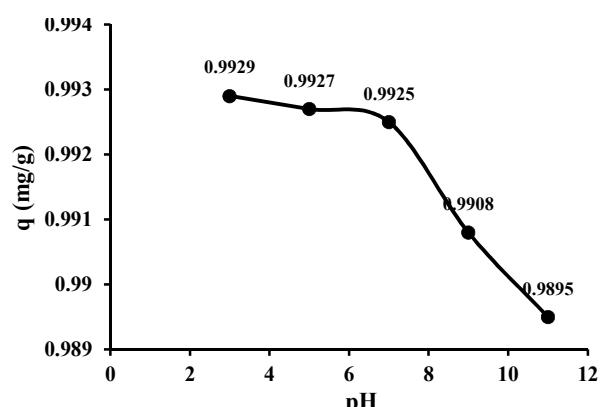

Fig. 3. The effect of pH on adsorbent capacity (amount of adsorbent=5g/100mL, initial concentration of sulfide =50mg/L, temperature=25 °C, contact time=60 min)

شکل ۳- اثر pH بر ظرفیت جاذب (مقدار جاذب = ۵ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول، غلظت سولفید = ۵۰ mg/L، دما ۲۵ درجه سلسیوس، زمان برخورد = ۶۰ دقیقه)

به دلیل اینکه با افزایش دوز جاذب از ۱ گرم تا ۱۰ گرم مقدار افزایش $R\%$ خیلی کم و حدود ۳/۰ درصد بود، بنابراین به دلیل

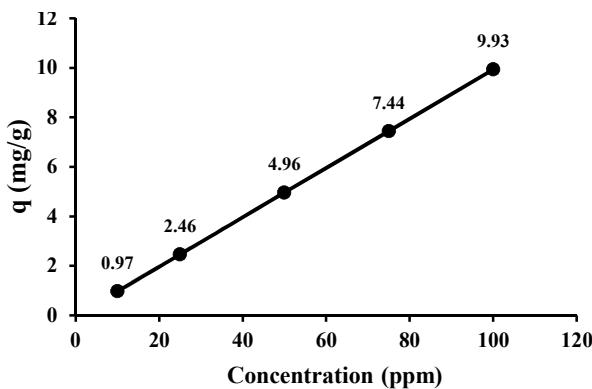

Fig. 7. The effect of sulfide concentration on adsorbent capacity (amount of adsorbent=1g/100mL, pH=3, temperature=25 °C, contact time=60 min)
شکل ۷- اثر غلظت سولفید بر ظرفیت جاذب (مقدار جاذب=۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، زمان برخورد=۶۰ دقیقه)

فعال جذبی سرعت جذب کاهش می‌یابد. علت این امر افزایش نیروی دافعه بین ذرات جذب شده و ذرات موجود در محلول است (Kumar et al., 2011). به دلیل اینکه بعد از گذشت ۹۰ دقیقه تغییر چندانی در $R\%$ ایجاد نمی‌شود بنابراین $t_e = 90 \text{ min}$ و $q_e = 4/98$ به ترتیب به عنوان زمان تعادل و ظرفیت جذب تعادلی تعیین شد. چون با گذشت زمان افزایش معنی داری در $R\%$ مشاهده نشد، زمان تماس ۳۰ دقیقه به عنوان زمان بهینه انتخاب شد. نتایج حاصل از آزمایش‌های اثر زمان تماس بر $R\%$ و q در شکل‌های ۸ و ۹ نشان داده شده است.

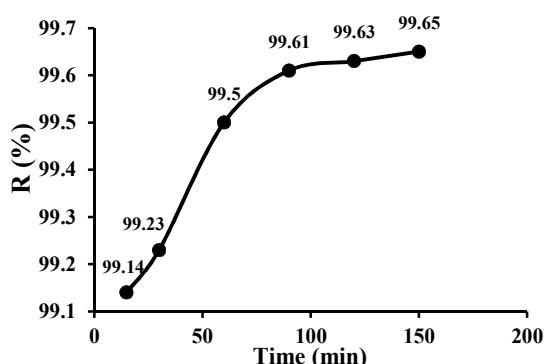

Fig. 8. The effect of contact time on sulfide removal efficiency (amount of adsorbent=1g/100mL, pH=3, temperature=25 °C, sulfide concentration=50 mg/L)
شکل ۸- اثر زمان برخورد بر کارایی حذف سولفید (مقدار جاذب=۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، غلظت سولفید=۵۰ mg/L)

آلاینده در محلول زیادتر شده و دسترسی سطوح فعال جاذب به ذرات آلاینده بیشتر می‌شود. علت افزایش q با افزایش غلظت اولیه آلاینده این است که با افزایش غلظت آلاینده تعداد ذرات آلاینده جذب شده در واحد جرم جاذب افزایش یافته و q افزایش می‌یابد. چون در غلظت‌های بیش از ۵۰ میلی گرم در لیتر شب نمودار تغییر چندانی نکرد، بنابراین غلظت ۵۰ میلی گرم در لیتر به عنوان غلظت اولیه بهینه آلاینده انتخاب شد. پژوهش اسپرینسکی و همکاران بر روی کارایی کلینوپتیلولیت برای حذف فلزات سنگین نشان داد که با افزایش غلظت آلاینده، q برای آنها افزایش می‌یابد که مشابه نتایج این پژوهش است (Sprynskyy et al., 2006).

نتایج حاصل از آزمایش‌های اثر غلظت آلاینده بر $R\%$ و q در شکل‌های ۶ و ۷ نشان داده شده است.

۴-۴-۳-۱- اثر زمان تماس بر فرایند جذب و تعیین زمان بهینه نتایج نشان داد با افزایش زمان تماس کارایی $R\%$ و q افزایش می‌یابد. علت این است که با افزایش زمان تماس، تعداد بیشتری از ذرات آلاینده جذب مکان‌های فعال جاذب می‌شوند. شب نمودارها ابتدا زیاد، سپس کاهش یافت تا به صفر برسد، یعنی سرعت جذب در زمان‌های آغازی زیاد و به تدریج کاهش می‌یابد. علت این است که در ابتدا اندازه مکان‌های فعال جاذب زیاد است و عمل جذب سطحی سریع‌تر انجام می‌شود. با گذشت زمان و پر شدن مکان‌های

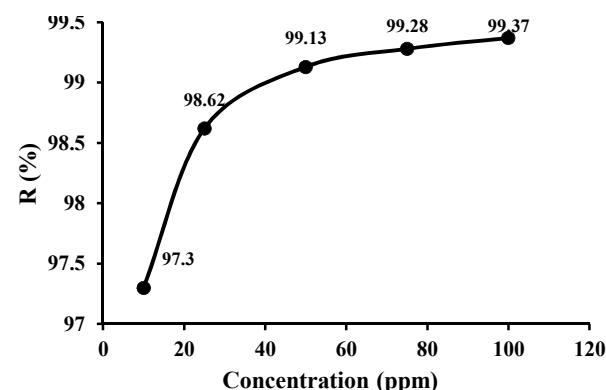

Fig. 6. The effect of sulfide concentration on sulfide removal efficiency (amount of adsorbent=1g/100mL, pH=3, temperature=25 °C, contact time=60 min)
شکل ۶- اثر غلظت سولفید بر کارایی حذف سولفید (مقدار جاذب=۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، زمان برخورد=۶۰ دقیقه)

۶- بررسی ترمودینامیک فرایند جذب

تغییرات $\ln K_c$ بر حسب $1/T$ در شکل ۱۱ نشان داده شده است. متغیرهای ترمودینامیکی محاسبه و در جدول ۱ ارائه شده است. مطابق جدول ۱ مقدار ΔH , ΔS و ΔG به ترتیب برابر 175 kJ/mol , $-4.2 \times 10^{-3}\text{ kJ/mol.K}$ و -11.744 kJ/mol به دست آمد. با توجه به نتایج جدول ۱، علامت منفی برای ΔH نشانگر گرماده بودن فرایند جذب و علامت مثبت برای ΔS نشانگر افزایش آنتروپی فرایند جذب و علامت منفی برای ΔG نشانگر برگشت ناپذیر و خودبه خودی بودن فرایند جذب است (Naghizadeh et al., 2013, Mohammadi et al., 2019).

پژوهش محمدنیا و نقیزاده در سال ۲۰۱۵ نیز نتایج مشابه داشت (Mohammadnia and Naghizadeh, 2016).

۷- بررسی سینتیک جذب

داده های به دست آمده از فرایند جذب سولفید به وسیله کلینوپتیلویلت با مدل های سینتیک شبه مرتبه اول و شبه مرتبه دوم مطابقت داده شد که در شکل های ۱۲ و ۱۳ نشان داده شده است.

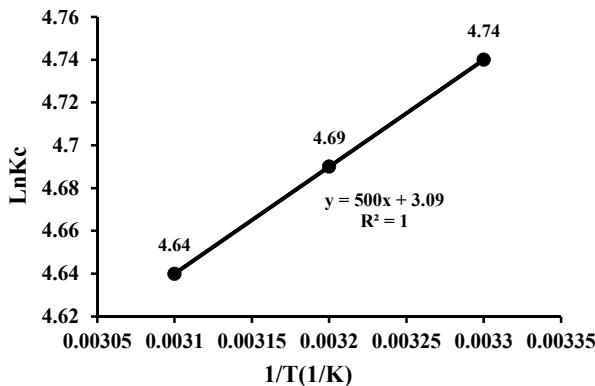

Fig. 11. $\ln K_c$ changes compared to $1/T$ changes

شکل ۱۱- تغییرات $\ln K_c$ بر حسب $1/T$

جدول ۱- پارامترهای ترمودینامیکی برای جذب سطحی سولفید به وسیله کلینوپتیلویلت

Table 1. Thermodynamic parameters for adsorption of sulfide by clinoptilolite

Temperature (K)	$\ln K_c$	$\Delta G(\text{kJ/mol})$	$\Delta H(\text{kJ/mol})$	$\Delta S(\text{kJ/mol.K})$
298	4.74	-11.744		
308	4.69	-12.01	-4.175	$+2.57 \times 10^{-2}$
318	4.64	-12.267		

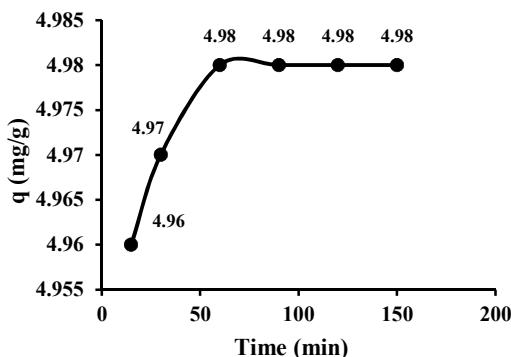

Fig. 9. The effect of contact time on adsorbent capacity (amount of adsorbent=1g/100mL, pH=3, temperature=25 °C, sulfide concentration=50 mg/L)
شکل ۹- اثر زمان بر خورد بر ظرفیت جاذب (مقدار جاذب=۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، غلظت سولفید=۵۰ mg/L)

۵- اثر دما بر فرایند جذب و تعیین دمای بهینه

نتایج حاصل از بررسی اثر دما بر فرایند جذب نشان داد که با افزایش دمای کارایی $R\%$ کاهش می یابد. در نتیجه فرایند جذب سولفید توسط کلینوپتیلویلت گرماده است. در پژوهشی که توسط جانگجو و یونگهون در خصوص جذب آمونیاک به وسیله آلومینیم اکسید متخالخل تهیه شده به روش قالب گیری انجام شد، با افزایش دما $R\%$ کاهش یافت (Changjoo and Yaungun, 2017). بدلیل بالا بودن کارایی حذف در دمای ۲۵ درجه سلسیوس، این دمای به عنوان دمای بهینه انتخاب شد. نتایج حاصل از آزمایش های اثر دما بر $R\%$ در شکل ۱۰ نشان داده شده است.

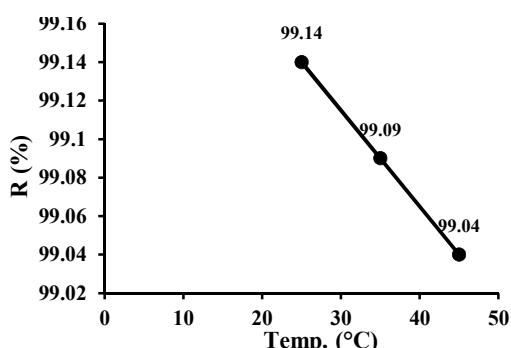

Fig. 10. The effect of temperature on sulfide removal efficiency (amount of adsorbent=1g/100mL, pH=3, sulfide concentration=50 mg/L, contact time=30 min)
شکل ۱۰- اثر دما بر کارایی حذف سولفید (مقدار جاذب=۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، pH=۳، غلظت سولفید=۵۰ mg/L، زمان برخورد=۳۰ دقیقه)

تعیین $R^2=1$ به دست آمد. بنابراین در شرایط آزمایش فرایند جذب با مدل سینتیک شبهمربته دوم برازش بهتری داشت. این به آن معنی است که فرایند جذب به غلظت ماده آلاینده بستگی دارد و قسمت اعظم جذب به صورت جذب شیمیایی انجام می‌شود (Gobi et al., 2011).

این نتیجه با پژوهش اسکندریان و همکاران در سال ۲۰۱۷ (Eskandarian et al., 2017) نتایج در جدول ۲ نشان داده شده است.

۳- بررسی ایزوترم جذب

داده‌های به دست آمده از فرایند جذب سولفید به وسیله کلینوپیتیلویلت با ایزوترم لانگمیر و فروندلیچ مطابقت و در شکل‌های ۱۴ و ۱۵ نتایج نشان داده شده است.

جدول ۲- پارامترهای مدل‌های سینتیکی برای جذب سطحی سولفید به وسیله کلینوپیتیلویلت

Table 2. Parameters of kinetic models for adsorption of sulfide by clinoptilolite

Pseudo-first order			Pseudo-second order		
k_1 (min ⁻¹)	q_e (mg/g) (cal)	R^2	k_2 (g/mg.min)	q_e (mg/g) (exp)	R^2
0.0294	0.028	0.97	3.105	5	1
				4.98	

برای مطابقت دادن مدل لانگمیر نمودار C_e/q_e بر حسب $R^2=0.739$ رسم شد، بدلیل اینکه در این نمودار $R^2=0.739$ است پس جذب H_2S به وسیله کلینوپیتیلویلت در شرایط آزمایش با مدل ایزوترمی لانگمیر مطابقت چندانی ندارد.

برای مطابقت دادن مدل فروندلیچ نمودار $\ln C_e/\ln q_e$ بر حسب $R^2=0.975$ رسم شد. با استفاده از عرض از مبدأ و شیب نمودار خطی $R^2=0.975$ بر حسب $\ln C_e = K_f + n \ln q_e$ ، به ترتیب $K_f = 15/0.3$ و $n = 27/27$ و محاسبه شد. بنابراین فرایند جذب در شرایط آزمایش با مدل ایزوترمی فروندلیچ برازش بهتری داشت. این نشان می‌دهد که فرایند جذب به صورت چند لایه‌ای رخ می‌دهد و بین ذرات جذب‌شونده و جاذب برخوردهای مناسب وجود دارد (Keshvaroostchokami et al., 2017; Gotavac et al., 2007). نتایج در جدول ۳ نشان داده شده است.

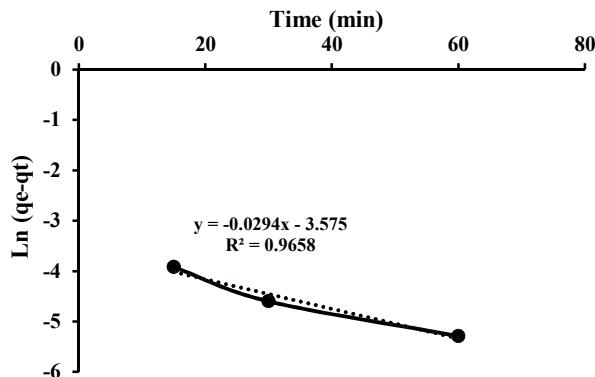

Fig. 12. Matching the adsorption process with the pseudo-first order kinetic model (amount of adsorbent=1g/100mL, pH=3, temperature=25 °C, sulfide concentration=50 mg/L)

شکل ۱۲- تطبیق فرایند جذب با مدل سینتیکی شبهمربته اول (مقدار جاذب = ۱ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، غلظت سولفید=۵۰ mg/L)

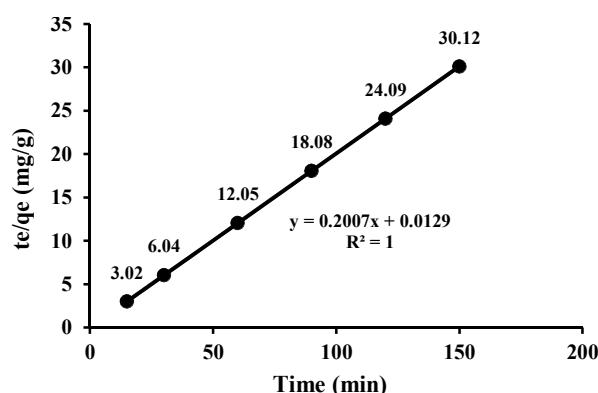

Fig. 13. Matching the adsorption process with the pseudo-second order kinetic model (amount of adsorbent=1g/100mL, pH=3, temperature=25 °C, sulfide concentration=50 mg/L)

شکل ۱۳- تطبیق فرایند جذب با مدل سینتیکی شبهمربته دوم (مقدار جاذب = ۱ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، غلظت سولفید=۵۰ mg/L)

برای مطابقت مدل سینتیکی شبهمربته اول، نمودار $\ln(q_e - q_t)$ بر حسب زمان رسم شد. با توجه به شیب و عرض از مبدأ این نمودار، $k_1 = 0.294$ و $q_e(\text{Cal}) = 0.28$ و ضریب تعیین $R^2 = 0.97$ به دست آمد. برای مطابقت دادن مدل سینتیکی شبهمربته دوم، نمودار $\frac{t}{q_t}$ بر حسب زمان رسم شد. با توجه به شیب و عرض از مبدأ نمودار مربوطه، $k_2 = 3/105$ و $q_e(\text{cal}) = 5 \text{ mg/g}$ و ضریب

۹-۳- بررسی حذف هیدروژن سولفید از آب ترش پالایشگاه تبریز
 نتایج آزمایش‌های اول و دوم نشان داد که کارایی R% با افزایش غلظت هیدروژن سولفید در آب ترش کاهش و با افزایش زمان جذب افزایش می‌یابد. علت کاهش R% با افزایش غلظت آب ترش این است که با افزایش غلظت سولفید در آب ترش غلظت سایر آلاینده‌های موجود در آب ترش نیز افزایش می‌یابد که جذب مکان‌های فعال جذبی جاذب شده و مانع از جذب بهتر سولفید و باعث کاهش R% می‌شوند. علت افزایش R% با افزایش زمان بروخورد این است که در زمان زیاد تعداد زیادی از ذرات آلاینده جذب مکان‌های فعال جذبی می‌شود. نتایج حاصل از آزمایش‌ها در شکل‌های ۱۶ و ۱۷ نشان داده شده است.

یافته‌های حاصل از آزمایش اول در حذف H₂S از آب ترش پالایشگاه تبریز نشان داد که با افزایش غلظت H₂S در آب ترش، کارایی حذف کاهش یافت. شدت کاهش شبیه با افزایش غلظت از ۸/۶ ppm تا ۲۱/۵ ppm زیاد و سپس به صفر رسید. علت این است که در آغاز، مکان‌های فعال جاذب توسط سولفید و سایر گونه‌های موجود در آب ترش پر می‌شوند و R% یکباره کاهش می‌یابد. مطابق یافته‌های آزمایش دوم با افزایش زمان جذب R% افزایش یافت و بعد از ۴۵ دقیقه به حدود ۴۰ درصد رسید و سپس ثابت ماند. چون ابتدا مکان‌های فعال جاذب علاوه بر سولفید با گونه‌های دیگر که با غلظت‌های مختلف در آب ترش وجود دارند پر می‌شود.

با توجه به یافته‌های حاصل از آزمایش اول و دوم آزمایش سوم انجام شد. اگر چه مطابق آزمایش اول با کاهش غلظت هیدروژن سولفید R% افزایش یافت ولی به علت حجم زیاد آب‌های ترش پالایشگاه و غلظت زیاد H₂S، رقیق کردن آب ترش برای افزایش R% با مصرف حجم بسیار زیاد آب همراه خواهد بود که کاری عاقلانه نیست. با اینکه pH بھینه برابر ۳ تعیین شد ولی چون با

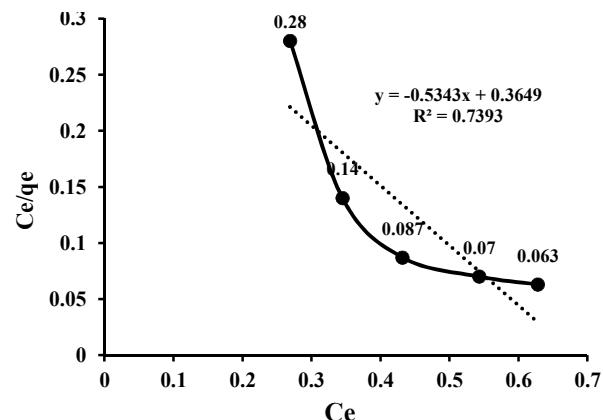

Fig. 14. Matching the adsorption process with the Langmuir model (amount of adsorbent=1g/100 mL, pH=3, temperature=25 °C, sulfide concentration=50 mg/L, time=90 min)

شکل ۱۴- تطبیق فرایند جذب با مدل لانگمیر (مقدار جاذب=۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، غلظت سولفید=۵۰ mg/L، زمان=۹۰ دقیقه)

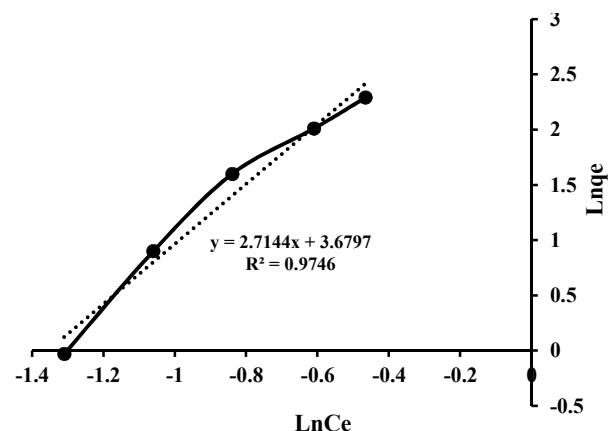

Fig. 15. Matching the adsorption process with the Freundlich model (amount of adsorbent=1g/100 mL, pH=3, temperature=25 °C, sulfide concentration=50 mg/L, time=90 min)

شکل ۱۵- تطبیق فرایند جذب با مدل فروندولیچ (مقدار جاذب=۱ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر محلول، pH=۳، دما=۲۵ درجه سلسیوس، غلظت سولفید=۵۰ mg/L، زمان=۹۰ دقیقه)

جدول ۳- پارامترهای مدل‌های ایزوترمی لانگمیر و فروندولیچ برای جذب سطحی سولفید به وسیله کلینوپیتیولیت

Table 3. Parameters of Langmuir and Freundlich isothermal models for surface adsorption of sulfide by clinoptilolite

Langmuir			Freundlich		
q _m (mg/g)	K _L (L/mg)	R ²	n	K _f (mg ^{1-1/n} L ^{1/n} /g)	R ²
-	-	0.739	0.27	15.03	0.975

ترش آن را به دلایل مشابه تغییر ندادیم. به دلیل ارزانی، فراوانی، آسانی عمل و قابلیت احیا مجدد کلینوپتیلویلیت بهتر است با طراحی بسترها یا ستون‌های جذب چند مرحله‌ای غلظت هیدروژن سولفید در آب ترش را کاهش و عمل جذب را تا رسیدن به حد مجاز ادامه داد. برای داشتن بهترین کارایی جذب، بسترها یا ستون‌های جذب ۴۵ دقیقه در تماس با جاذب قرار گیرد. برای این کار می‌توان طول ستون و سرعت عبور آب ترش را در آن تنظیم کرد. در آزمایش سوم ابتدا در مدت ۴۵ دقیقه سپس در مدت ۶۰ دقیقه ۱۰۰ میلی‌لیتر آب ترش از بستر حاوی ۵۰ گرم کلینوپتیلویلیت عبور داده شد و غلظت H_2S از ۴۳ ppm به ترتیب به ۱/۴ ppm و ۸/۹ ppm کاهش یافت و $R\%$ به ترتیب ۹۶/۷ و ۹۷/۹ درصد محاسبه شد.

۴-نتیجه‌گیری

در این پژوهش از کلینوپتیلویلیت ایرانی برای حذف هیدروژن سولفید از محلول آبی استوک سولفید و محلول آب ترش پالایشگاه تبریز استفاده شد. نتایج نشان داد در شرایط آزمایش در فرایند حذف سولفید با استفاده از جاذب کلینوپتیلویلیت از محلول آبی استوک مقدار بهینه pH، مقدار جاذب، غلظت اولیه سولفید، زمان تماس و دما به ترتیب ۳، یک گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول، ۵۰ میلی‌گرم در لیتر، ۳۰ دقیقه و ۲۵ درجه سلسیوس به دست آمد. مشخص شد که با توجه به نتایج ترمودینامیک، فرایند جذب گرماده، برگشت‌ناپذیر و خودبه‌خودی بود. در این پژوهش سینتیک جذب با مدل شبهمربته دوم و ایزوترم جذب با مدل فروندولیچ برآنش بهتری داشت. نتایج حاصل از آزمایش‌های انجام گرفته برای حذف هیدروژن سولفید از آب ترش پالایشگاه تبریز نشان داد که در مدت ۴۵ و ۶۰ دقیقه ۱۰۰ میلی‌لیتر از آب ترش از بستر حاوی ۵۰ گرم کلینوپتیلویلیت عبور داده شد و غلظت H_2S از ۴۳ ppm به ترتیب به ۱/۴ ppm و ۸/۹ ppm کاهش یافت و $R\%$ به ترتیب ۹۶/۷ و ۹۷/۹ درصد محاسبه شد.

بنابراین روش به کار برده شده، به دلیل سادگی عمل و کارایی زیاد و جاذب انتخاب شده به دلیل ارزانی، فراوانی، قابلیت احیا و افزایش کارایی با افزایش مقدار جاذب، می‌توانند به عنوان روش و

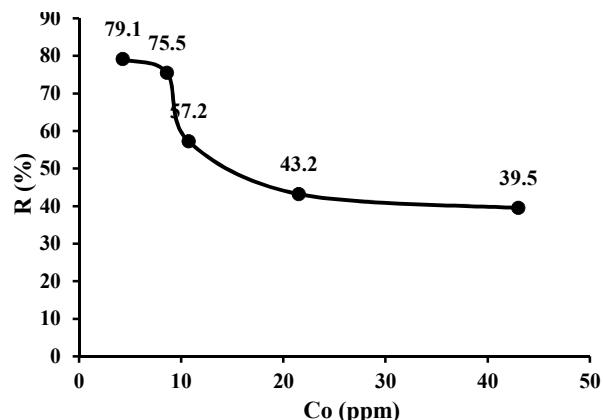

Fig. 16. The effect of hydrogen sulfide concentration in sour water on sulfide removal efficiency by clinoptilolite (amount of adsorbent=10 g/100 mL, pH=11, temperature =25 °C, time=30 min)

شکل ۱۶- اثر غلظت هیدروژن سولفید در آب ترش بر کارایی حذف سولفید به‌وسیله کلینوپتیلویلیت. (مقدار جاذب = ۱۰ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول، دما = ۲۵ درجه سلسیوس، زمان = ۳۰ دقیقه)

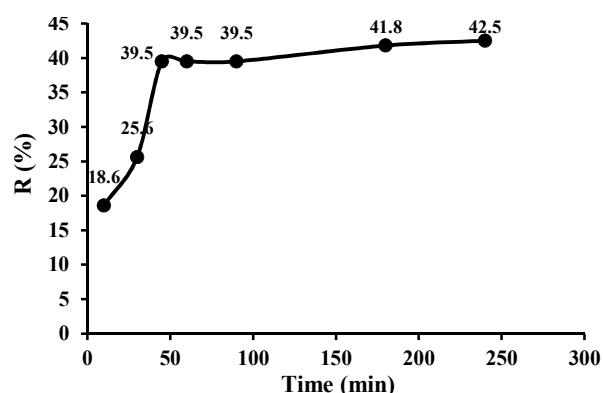

Fig. 17. The effect of contact time on hydrogen sulfide removal efficiency from sour water by clinoptilolite (amount of adsorbent=10 g/100 mL, pH=11, temperature =25 °C, Hydrogen sulfide concentration=43 mg/L)

شکل ۱۷- اثر زمان بر خورد بر کارایی حذف هیدروژن سولفید از آب ترش به‌وسیله کلینوپتیلویلیت (مقدار جاذب = ۱۰ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول، pH = ۱۱، دما = ۲۵ درجه سلسیوس، غلظت هیدروژن سولفید = ۴۳ mg/L)

کاهش pH آب ترش از ۱۱ تا ۳ افزایش چندانی در کارایی حذف سولفید مشاهده نشد و از طرفی برای کاهش pH آب ترش که حجم زیادی دارد نیاز به مقدار زیادی HCl، عملیات وابسته به آن و صرف زمان زیاد خواهد بود. بنابراین در فرایند جذب، آب

۵- قدردانی

نویسنده‌گان، مراتب سپاسگزاری خود را از شرکت پالایش نفت تبریز مخصوصاً مدیر محترم پژوهش و فناوری این پالایشگاه اعلام می‌دارند.

جادب مناسب برای حذف هیدروژن سولفید از پساب‌ها و آب ترش پالایشگاه‌ها استفاده شود. به‌منظور عملیاتی کردن نتایج به‌دست آمده پیشنهاد می‌شود این پژوهش در مقیاس نیمه صنعتی نیز انجام شود.

References

- Abbasghorbani, M. & Mashhadi, A. 2015. A review of sulphide scavengers in oil and gas industry. *Iranian Gas Engineering*, 1(2), 24-32. (In Persian)
- Bobonich, F. M. 1995. Effect of chemical modification of clinoptilolite on the adsorption energy of dipolar and quadrupolar molecules. *Theoretical and Experimental Chemistry*, 31, 268-271.
- Changjoo, Y. & Younghun, K. 2017. Adsorption of ammonia using mesoporous alumina prepared by a templating method. *Journal of Environmental Engineering Research*, 22, 401-406.
- Dresser Industries, Inc. 2001. *The Drilling Fluid Engineering Manual*. Magco Bar Division Pub., Houston, Texas, USA.
- Eskandarian A., Sadatazar S., Rahmanisani A., Rastegar, A. & Alahabadi, R. 2017. Efficacy of activated carbon prepared from plantain modified with ammonium chloride in removal of amoxicilin from aqueous solutions. *Journal of Sabzevar University of Medical Sciences*, 24(3), 183-189. (In Persian)
- Gobi, K., Mashitah, M. D. & Vadivelu, V. M. 2011. Adsorptive removal of methylene blue using novel adsorbent from palm oil mill effluent waste activated sludge: equilibrium, thermodynamics and kinetic studies. *Chemical Engineering Journal*, 171, 1246-1252.
- Gotovac, S., Song, L., Kanoh, H. & Kaneko, K., 2007. Assambly structure control of single wall carbon nanotubes with liquid phase naphthalene adsorption. *Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects*, 300(1-2), 117-121.
- Hudgins, C. M., McGlasson, R. L., Mehdlzadeh, P. & Rosborough, W. M. 1966. Hydrogen sulphide cracking of carbon and alloy steels. *Corrosion*, 22, 238-251.
- Homayonfard, A., Miralinaghi, M., Haji Seyed Mohammad Shirazi, R. & Moniri, E. 2020. Removal of Cd(II) Ion from aqueous solution using nickel ferrite magnetic nanoparticles cross-linked chitosan. *Journal of Water and Wastewater*, 31(3), 112-127. (In Persian)
- Keshvardoostchokami, M., Babaei, L., Zamani, A. A., Parizanganeh, A. H. & Piri, F. 2017. Synthesized chitosan/ iron oxide nanocomposite and shrimp shell in removal of nickel, cadmium and lead from aqueous solution. *Global Journal of Environment Science Management*, 3, 12.
- Kumar, P. S., Ramalingam, S. & Sathishkumar, K. 2011. Removal of methylene blue dye from aqueous solution by activated carbon prerared from cashew nut shell as a new low-cost adsorben. *Korean Journal of Chemical Engineering*, 28, 149-155.
- Lu, J., Li, Y., Yan, X., Shi, B., Wang, D. & Tang, H. 2009. Sorption of atrazine onto humic acids (HAs) coated nanoparticles. *Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects*, 347(1-3), 90-96.
- Mohammadi, M., Mohammadi Torkashvand, A., Biparva, P. & Esfandiari, M. 2019. Synthesis ratios of Mg-Al and Zn-Al layered double hydroxides efficiency and selectivity in nitrate removal from solution. *Global Journal of Environmental Science and Management*, 5(4), 485-500.

- Mohammadnia, M. & Naghizadeh, A. 2016. Surveying of kinetics, thermodynamic, and isotherm processes of fluoride removal from aqueous solutions using graphene oxide nano particles. *Journal of Birjand University of Medical Sciences*, 23(1), 29-43. (In Persian)
- Mousavi, S. Z. & Lotfi, Z., 2011. Removal of nickel and cadmium from aqueous solution by modified magnetic nanoparticles. *Journal of Water and Wastewater*, 95(1), 2-11. (In Persian)
- Naghizadeh, A., Nasseri, S., Rashidi, A. M., Rezaei Kalantary, R., Nabizadeh, R. & Mahvi, A. H. 2013. Adsorption kinetics and thermodynamics of hydrophobic natural organic matter (NOM) removal from aqueous solution by multi-wall carbon nanotubes. *Water Science and Technology: Water Supply*, 13(2), 273-285.
- Nasuha, N., Hameed, H. B. & Mohd Din, A. T. 2010. Rejected tea as a potential low-cost adsorbent for the removal of methylene blue. *Journal of Hazardous Materials*, 175(1-3), 126-132.
- Nguyen-Thanh, D. & Bandosz, T. J. 2005. Activated carbons with metal containing bentonite binders as adsorbents of hydrogen sulfide. *Carbon*, 43, 359-367.
- Pirsahab, M., Dargahi, A., Hazrati, S. & Fazlzadehdavil, M. 2014. Removal of diazinon and 2, 4-dichlorophenoxyacetic acid (2, 4-D) from aqueous solutions by granular-activated carbon. *Journal of Desalination and Water Treatment*, 52(22-24), 4350-4355.
- Sivakumar, D., Nouri, J., Modhini, T. M. & Deepalakshmi, K. 2018. Nickel removal from electroplating industry wastewater: A bamboo activated carbon. *Global Journal of Environmental Science and Management*, 4(3), 325-338.
- Sprynskyy, M., Buszewski, B., Terzyk, A. P. & Namieśnik, J. 2006. Study of the selection mechanism of heavy metal (Pb^{2+} , Cu^{2+} , Ni^{2+} , and Cd^{2+}) adsorption on clinoptilolite. *Journal of Colloid and Interface Science*, 304(1), 21-28.
- Tang, D. & Zhang, G. 2016. Efficient removal of fluoride by hierarchical Ce–Fe bimetal oxides adsorbent: thermodynamics, kinetics and mechanism. *Chemical Engineering Journal*, 283, 721-729.
- U.S. Department of Health and Human Services, P. H. S. A. F. T. S. A. D. R. 2006. *Toxicological profile for Hydrogen sulfide*. Atlanta, Georgia, USA.
- Wajima, T., Umetsu, Y., Narita, S. & Sugawara, K. 2009. Adsorption behavior of fluoride ions using a titanium hydroxide derived adsorbent. *Desalination*, 249(1), 323-330.
- Yaşyerli, S., Ar, İ., Doğu, G. & Doğu, T. 2002. Removal of hydrogen sulfide by clinoptilolite in a fixed bed adsorber. *Chemical Engineering and Processing: Process Intensification*, 41(9), 785-792.
- Yu, G. H., Xu, X. J. & He, P. J. 2007. Isolates identification and characteristics of microorganisms in biotrickling filter and biofilter system treating H_2S and NH_3 . *Journal of Environmental Sciences*, 19(7), 859-863.

